

BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENST

MAANDOVERZICHT

No. 2-1952

121

B I N N E N L A N D S E   V E I L I G H E I D S D I E N S T

Maandoverzicht No. 2 - 1953

V E R T R O U W E L I J K

I N H O U D

I	Communisme Internationaal	blz.	1
II	Activiteit van de C.P.N. en haar Hulporganisaties	"	5
III	Vakbeweging	"	13
IV	Andere Stromingen	"	17
V	Indonesië	"	18
VI	Overzicht stakingen Februari 1953	"	20

HOOFDSTUK I - COMMUNISME INTERNATIONAALCOMMANDO-WISSSELING IN DE SOWJET-UNIE

Eerlang hadden anderen de teugels van het bewind over Partij en Staat moeten overnemen. Stalin's ziekte en onverwacht snelle dood maakten beslissingen op korte termijn noodzakelijk. De "man van staal" zou deze commando-wisseling nog bij zijn leven mede hebben geregeld. Zijn opvolger, Georgi Maximilianowitsj Malenkow deelde dit mede in een op 15 Maart j.l. uitgesproken rede voor de Opperste Raad der USSR.

Het Kremlin heeft luttele uren na het verscheiden van de dictator - officieel gesteld op 5 Maart te 21 uur 50 Moskouse tijd - de eerste beschikkingen bekend gemaakt.

Zo wist de wereld reeds op Vrijdag 6 Maart, dat Malenkow van nu af Stalin's sleutelpositie in de staat als voorzitter van de ministerraad bezette. Tezelfder tijd kwam de benoeming af van vier eerste vice-voorzitters van de ministerraad en wel in de rangorde: L.P. Beria, W.M. Molotow, N.A. Boelganin en L.M. Kaganowitsj. Als vijfde "eerste vice-voorzitter" werd daaraan, negen dagen later, A.I. Mikojan toegevoegd. Zij vormen de kern van de nieuwe Sowjet-regering en de spits der Staats-hiërarchie.

Hoe is het met de rangorde in de Partij gesteld, na het weengaan van de man, die juist van die sterke veste uit zijn greep op het geheel wist te behouden?

Hier liggen de zaken ingewikkelder. In de jongste mutaties treedt de interne spanning naar buiten, geaccentueerd door de oproep der Russische leiders tot eenheid en verhoogde waakzaamheid.

Het ware naïef te geloven in een bestuurswisseling zonder voorafgaande en zich voortzettende strijd binnen de muren. Ondanks de pogingen deze machtscontroversen voor de buitenwacht af te schermen, hebben reeds enkele feiten aangetoond, dat Malenkow in eerste aanloop met een politiek van compromissen zijn positie moet verdedigen.

Dit houdt geenszins een ontbreken van eigen aard der Malenkow-politiek in. Zij vertoont t.a.v. het binnenland reeds nu verscheidene markante verschillen met het stalinistische beleid.

Zoals bekend verenigde Stalin de laatste tijd drie sleutelfuncties van Partij en Staat in zijn persoon.

Tot veertien dagen na de aankondiging van Stalin's dood liet het zich aanzien, dat Malenkow deze drie-eenheid van bevoegdheden in grote trekken in zijn figuur handhaafde. Ook hij was: 1e. premier, 2e. eerste man in het Presidium van het Centraal Comité der CPSU, 3e. eerst-aanwezend secretaris. Een algemeen partijsecretaris werd, sedert die post bij Stalin's verscheiden openviel, niet benoemd.

In de avond van 20 Maart j.l. werd echter een ingrijpende verandering t.a.v. de bezetting van het Secretariaat der Partij aan de publiciteit prijs gegeven, nl. een desbetreffend, reeds op Zaterdag 14 Maart genomen besluit

VERTROUWELIJK

van het Centraal Comité der CPSU.

Op grond daarvan kreeg Malenkow "op zijn verzoek" ontheffing van de plichten als secretaris. Zijn tegenhanger N.S. Chroestsjow, trad, gekozen door het C.C., in deze door Malenkow opgegeven functie, hetgeen gelijktijdig werd bekend gemaakt.

Het lijkt, uit hoofde van het scheiden van partij- en staatszaken, formeel wel verantwoord, dat deze gewichtige partij-mutatie, waartoe 14 Maart was besloten, niet in de zitting van 15 Maart van de Opperste Sowjet werd gereleveerd. De Sowjet-Russische volksvertegenwoordiging kwam zonder motivering, een dag later dan aanvankelijk aangekondigd, bijeen.

Terloops is reeds gezinspeeld op spanningen n.a.v. de commando-wisseling in de Sowjet-Unie. Wordt niet even een tip van de sluier opgelicht, waarachter zich vermoedelijk een vinnige strijd om de hegemonie afspeelt?

Waarom moest de Opperste Sowjet zijn marionettenwerk een dag uitstellen?

Het antwoord op deze en soortgelijke vragen zou veronderstellenderwijze aldus kunnen luiden:

Onmiddellijk na de "troonsbestijging" van Malenkow heeft deze trefzeker ingehakt op verschillende Partij- en Staatsorganen. Hij bracht, als een zijner eerste bestuursdaden, het Presidium der CPSU, dat pas in October 1952 werd vergroot tot 25 leden en 11 plaatsvervangers, terug tot resp. 10 en 4 functionarissen. Hij halveerde het tot dusver op 10 leidslieden berekende Partijsecretariaat. Hij reduceerde, in twee stadia, gelegen tussen 6 en 16 Maart, het totaal der ministeries van circa 55 tot een kleine 30. Dit alles trauwde in tegen regelingen, nauwelijks een half jaar tevoren getroffen onder Stalin's supervisie.

Deze samentrekking van bevoegdheden binnen een aanzienlijk beperkter kring moet wel diep ingrijpen, niet het minst t.a.v. de persoonlijke verhoudingen. De door Malenkow bevolen reorganisatie heeft vele partij- en staatsfunctionarissen van formaat getroffen.

Zodanige gang van zaken kan juist in een autoritaire bureaucratie als de Russische op zijn minst wrevel wekken, allereerst bij degenen, die zich reeds geborgen waanden in het "Apparaat". Deze maatregelen beïnvloeden daarenboven in ongunstige zin de maatschappelijke opgang van protegés der gedupeerden.

Het is geenszins denkbeeldig, dat de recente veranderingen vele vooraanstaande functionarissen er mede toe hebben gebracht de Partij in te schakelen teneinde zo mogelijk nog enige genoegdoening te verkrijgen.

In dat beeld kan de spoedzitting passen van het Centraal Comité der CPSU op een datum, oorspronkelijk bepaald voor een vergadering van de Russische Volksvertegenwoordiging. Dit zou kunnen betekenen, dat de Partij zich heeft laten gelden om te voorkomen door de Staat te worden gepasseerd.

VERTROUWELIJK

Voor een beoordeling van eventuele repercussies ontbreken dienaangaande tastbare gegevens, zodat verantwoorde conclusies voorshands niet kunnen worden getrokken.

Voorlopig duidt niets op een ingrijpende besnoeiing van Malenkow's macht. Anders dan Stalin, die zijn bewind voornamelijk vanuit het Secretariaat voerde, heeft de nieuwe leider de klemtoon gelegd op zijn premierschap. In het alomvattende raam van de machtsuitoefening als eerste Staatsfunctionaris, heeft hij echter de mogelijkheden, die de Partij hem biedt, naar het schijnt, niet verwaarloosd.

In het Presidium van de Partij voert Malenkow de boven- toon en in het Secretariaat, waar N.S. Chroestsjow de eerste viool speelt, volgen onmiddellijk op hem krachten, die Malenkow kan dirigeren.

HET PARTIJSECRETARIAAT

Er kan niet worden voorbijgezien aan het feit, dat Chroestsjow, thans eerstaanwezend secretaris, een topfunctionaris is, die de partijzaken op het XIXde Congres der CPSU behandeld heeft.

Volgens sommige gezaghebbende Rusland-kenners is Chroestsjow de invloedrijkste tegenhanger van Malenkow en nadat Malenkow zijn secretarisplaats juist aan hem heeft afgestaan, is hij nog meer dan tevoren bij machte om zich ook daadwerkelijk als tegenhanger van Malenkow te laten kennen. Hij en M.A. Suslow waren reeds in October 1952 leden van het Partijpresidium en van het Secretariaat. P.N. Pospelow, N.N. Sjatalin en S.B. Ignatjew werden eerst op 6 Maart jl. secretarissen van de Partij. Gezamenlijk vormen zij thans het tot vijf man teruggebrachte Secretariaat.

HET STAATSHOOFD

De structurele veranderingen hebben zich voltrokken tot in de staatsrechtelijke top. President Zjwernik moest plaats maken voor maarschalk Worosjilow. Volgens de Rusland-expert Isaac Deutscher bewijst de snelheid van Malenkow's actie, dat hij een nauwkeurig plan gereed had liggen.

Het meest verrassend is de verwijdering van president Zjwernik en de secretaris van het Presidium Gorkin, wier handtekeningen stonden onder de meeste regeringsdecreten. Zjwernik is wel nooit bijzonder invloedrijk geweest, doch hij was een eminent lid van de oude garde. Tijdens het korte interregnum werd zijn betekenis doorslaggevend. Als titulair staatshoofd had hij, of op zijn minst Gorkin, de benoeming van de nieuwe premier moeten bekrachtigen. Art. 48 en 49 van de Russische grondwet voorzien hierin. Waarom zijn deze voorzitter en secretaris van het Presidium "aanbevolen" voor ontslag, tegelijk met Malenkow's benoeming? De vraag rijst: Wie benoemde Malenkow? Het antwoord lijkt

VERTROUWELIJK

eenvoudig. Het betreffende decreet werd anoniem getekend door het Presidium van de Opperste Sowjet, het Centraal Comité en de Raad van Ministers. Dit mocht dan, volgens Deutscher, strikt formeel in de haak zijn, het was achter niet gebruikelijk, dat de handtekeningen van Zjwernik en Gorkin nu plotseling ontbraken. (Times 9-3-1953).

X X X

Op 6 Maart trad N.M. Zjwernik ten behoeve van maarschalk K.J. Worosjilow reeds "in feite" af als titulair staatshoofd. Hij zou eerst na zijn ontheffing "in rechte", d.w.z. op 15 Maart, het voorzitterschap van het Verbond van Vakverenigingen in de Sowjet-Unie kunnen aanvaarden.

Reeds onmiddellijk na 6 Maart is Zjwernik evenwel figuur van een lager plan geworden. Tijdens de bijzetting van Stalin's stoffelijk overschot in het Mausoleum te Moskou werd Malenkow op de tribune ter rechterzijde geflankeerd door Worosjilow, als hoogste vertegenwoordiger van de Staat, en ter linkerzijde door Chroestsjow, als eerste representant van de Partij na Malenkow zelf.

Zjwernik kreeg in de rij van de talrijke communistische leiders in en buiten de USSR een plaats terzijde op de achtergrond. (Vide foto in Kominformkrant d.d. 13-3-53; uitgave voor Nederland d.d. 20-3-53).

Het dagblad "De Waarheid" berichtte, dat Paul de Groot de eer had genoten enige tijd de dodenwacht te betrekken. Ook andere nationale delegatieleiders werden, naar bekend, tot de baar toegelaten.

Aan de algemeen partijsecretaris der CPN werd evenwel geen plaats ingeruimd op het balkon voor het Mausoleum. Met de prominenten van achter het IJzeren Gordijn deelden slechts drie afgevaardigden uit het Westen dit privilege, met name Pietro Nenni, Palmiro Togliatti en Jacques Duclos. Maurice Thorez was afwezig.

NIEUWE VREDESGELUIDEN

De communistische activiteiten van de jongste weken bepaalden zich tot een breder ontwikkeld vredesoffensief, ongeacht enige incidenten in het luchtruim, die kort na Stalin's overlijden plaatsvonden. De beschieting van enige westerse vliegtuigen door Sowjet-Russische jagers verleende daaraan een ietwat grimmig karakter, dat echter door partijen over en weer lankmoedig werd afgezwakt.

Ondanks anti-E.D.G.-agitatie, vooral in Duitsland, en hernieuwde "microbenoorlog"-hetze der communistische pers, werd de indruk versterkt, dat Moskou voor de zoveelste maal "verzoening" nastreeft. Malenkow's toespraak van 15 Maart jl. gaf aan het einde een zeer algemene omschrijving van de door het Kremlin verder te voeren buitenlandse politiek, die ge-

VERTROUWELIJK

baseerd zou blijven op Stalin's theorie over "vreedzame co-existentie".

De Sowjet-vredespolitiek baseert zich, zo zeide hij, op het eerbiedigen van de rechten der volkeren van andere landen, kleine en grote, en op het inachtnemen van de algemeen aanvaarde internationale regels. Op het huidige moment bestaat er geen enkel omstreden of belangrijk vraagstuk "dat niet op vreedzame wijze opgelost kan worden op basis van onderlinge verstandhouding der betrokken landen. Dit geldt voor onze betrekkingen tot alle Staten, de Verenigde Staten van Amerika inbegrepen".

Op 16 Maart bezocht generaal Tsjoekow, hoofd van de Sowjet-Controle Commissie en opperbevelhebber van het Russische bezettingsleger in Duitsland de tijdelijk in Berlijn vertoevende Amerikaanse Hoge Commissaris Conant.

Officieel betref het een tegenbezoek uit beleefdheid, maar de duur ervan, welhaast een uur, werd opvallend genoemd. Het onderhoud vond kort na de botsingen tussen Russische en geallieerde vliegtuigen plaats.

HOOFDSTUK II - ACTIVITEIT VAN DE C.P.N. EN HAAR HULPORGANISATIES.

Oppositie

Drie weken na de waarschuwing van de algemeen secretaris, Paul de Groot, aan het adres van "schadelijke secretaristen" (zie vorig maandoverzicht), betoogde de propaganda secretaris, Harry Verhey, dat het, in verband met de Amerikaanse methode om de partij van binnen uit stuk te maken, van levensbelang was de inwendige vijanden te vernietigen en uit de C.P.N. te verdrijven. Te dien aanzien herinnerde hij in de zitting d.d. 28 Februari van het P.B. aan Stalin's uitspraak, dat de Partij sterker wordt naarmate zij zich van opportunistische elementen zuivert.

Het vorenstaande scheen op het eerste gezicht aanloop tot een drastische schoonmaak. Rekening houdende met de feitelijke situatie kan dit alarm evenwel slechts een herhaalde poging zijn om iedere oppositie van enige omvang te onderdrukken. De gedachten gaan in dit verband uit naar enkele vooraanstaande partijgangers, die zich min of meer wars betonen in het volgen van de aanwijzingen der partijleiding.

De watersnood-affaire vooral heeft het prestige van de C.P.N.-leiders geschaad. Intern liep de spanning op en veroorzaakte reeds enige malen kortsluiting. In de laatste weken trad de onenigheid hier en daar op een voor de C.P.N. wel zeer onaangename wijze naar buiten. Eind Mei 1953 zullen immers raadsverkiezingen worden gehouden, waarvoor de Partij reeds maanden lang grote belangstelling aan de dag legt en

VERTROUWELIJK

sinds enige tijd haar propaganda-campagne aan het opvoeren is. Het moet derhalve wel uiterst ongelegen komen, dat juist enige C.P.N.-vertegenwoordigers in die colleges er de brui aan hebben gegeven.

De Partij beschikt in den lande over ongeveer 275 gemeenteraadsleden. De laatste jaren was er enig - normaal - verloop in de bezetting van deze posten. De leiding greep nu en dan in, waar partijbelangen onvoldoende werden behartigd door inactiviteit, ziekte of anderszins. Het betrof hier niet meer dan incidentele correcties. Gedurende de laatste weken deden zich echter enige gevallen van abnormale aard voor. Te dien opzichte zag de partijleiding zich enerzijds geconfronteerd met in het openbaar geuite critiek van eigen mensen op haar beleid in de watersnoodkwestie, anderzijds met toenemende aversie van algemener aard.

De conflicten hebben zich dezer dagen toegespitst. Met name de volgende figuren zijn hierbij rechtstreeks betrokken: B. Schreuder (Den Helder); E. Bijpost (Wieringerwaard); J. Wijker (Egmond); J. Broersma (Bergen); H. J. Heemskerck (Maas-tricht) en Dr. B. S. Polak (Amsterdam).

Uitgezonderd Heemskerck, tegen wie nog disciplinaire maatregelen kunnen worden verwacht, en Dr. Polak, die op last van de partijleiding geroyeerd moet worden, hebben vorengenoemden voor het lidmaatschap der C.P.N. bedankt. Het beleid van De Groot c.s. ten aanzien van de "stormramp"-politiek was voor hen de doorslaggevende factor om volledig met de Partij te breken. Twee hunner, t.w. Schreuder en Wijker, stelden hun raadszetel niet ter beschikking, doch bleven aan als partijloos of onafhankelijk lid. Volgens een verklaring van eerstgenoemde had hij in de C.P.N. ter plaatse geen bereidheid gevonden zijn zetel in te nemen.

In bedoeld gezelschap neemt Dr. Polak een bijzondere plaats in. Veel meer dan de andere betrokkenen was hij in partijzaken een erkend theoreticus. Lid vanaf 1933, krom hij op tot vooraanstaand functionaris. O.m. leidde hij het Wetenschappelijk Bureau der C.P.N.. De laatste jaren was hij echter, ondanks zijn openbare functies, een figuur op de achtergrond geworden. Hem wordt thans "achterbaks gedoe", het onderhouden van nauwe betrekkingen met "agenten van Amerika" en 'pogingen twijfel te zaaien over de juistheid "van de berichtgeving van het Centraal Comité der Communistische Partij van de Sowjet Unie met betrekking tot de misdaden van de sluipmoordenaars in doktersjas" verweten.

Dr. Polak, die in de Amsterdamse Raad en in de Provinciale Staten van Noord-Holland zitting had, deed zich in het openbaar immer kennen als een gedisciplineerd communist. Ook in het thans tegen hem aanhangig gemaakte roeyement vond hij tot dusverre voor een andere houding geen aanleiding.

Het voorstel hem uit de gelederen te stoten is kennelijk beïnvloed door de vrees van de partijleiding, voor eventuele dissidentie op dit niveau. De Groot's initiatief

VERTROUWELIJK

zou dan afschrikwekkend moeten werken op de naaste politieke omgeving van betrokkene. Latent wantrouwen van de "proletariër". De Groot tegen "intellectuelen van bourgeois-huize" kan mede de tegen Polak genomen beslissing hebben bevorderd. Allerminst van deze intellectuelen duldt de algemeen secretaris enige afwijking van de partij-lijn.

Stalin's dood.

Het Dagelijks Bestuur der Partij reageerde op 7 Februari op de door de "burgerlijke" pers gelanceerde speculaties inzake de eventuele gevolgen van Stalin's dood. Nog tijdens de doodstrijd, aldus dit college, hebben de van elk gevoel gespeende, verdierlijkte Amerikaanse generaals en hun stelleten hun giftige gal uitgespuwd en hun kansen berekend om het zware verlies, dat de werkers van alle landen getroffen heeft, voor hun oorlogsprovocaties te benutten. Alle voorstellingen over onenigheid van de communisten in de Sowjet-Unie of elders waren "uitingen van het verziekte brein der ondergaande, kapitalistische machthebbers". Het Nederlandse volk diende extra waakzaamheid te betrachten en meer dan ooit gereed te staan elke oorlogsprovocatie de kop in te drukken.

Stalin-werfcampagne

Overigens was het overlijden van Stalin voor de West-Europese communistische partijen het sein tot verhoogde werfactiviteit voor partij en krant. Hier te lande werden de volgelingen opgeroepen het aandenken van de dierbare leider in zijn eigen strijdbare geest te eren, t.w. door versterking van de C.P.M. en haar dagblad.

Zoals bekend, gelukte het niet de tijdens het 16e Partijcongres (22 t/m 25-11-'52) gestelde taak - 5.000 nieuwe abonné's op "De Waarheid" vóór 25 Februari (herdenkingsdag staking-1941) - te vervullen. Vier dagen voordien waren er, dit volgens gegevens van communistische zijde, nog slechts 2697. Ook de - permanente - ledenwerfactie verliep tot nu toe weinig succesvol. De thans aangevangen "Stalin-werfcampagne" moet "duizenden nieuwe communisten en nieuwe lezers voor de krant" opleveren.

Rouwbetoon.

Voor het bijwonen van de bijzetting van Stalin vertrok een C.P.N.-delegatie op 8 Maart per vliegtuig naar Moskou. Nanens het Partijbestuur maakten De Groot, Annie Averink en S. Groenendijk daarvan deel uit. Het A.N.J.V. zond hoofdbestuurslid Katrien Bultje, de Vereniging "Nederland-U.S.S.R." haar voorzitter, Theun de Vries. Voorts "reisden mee" Fokke John (vooraanstaand figuur in de organisatie van het commu-

VERTROUWELIJK

nistische gemeentepersoneel te Amsterdam) en Henk Teeuwen, van de Hoogovens te IJmuiden. De Vries keerde drie dagen later terug, de overigen eerst op 20 Maart j.l..

De uitvaart van de overleden Tsjechische Staatspresident, Klement Gottwald, werd bijgewoond door Harry (A.A.) Verhey en S. Baruch. Zij reisden 17 Maart j.l. naar Praag en vlogen op 21 Maart terug naar ons land.

Gemeenteraadsverkiezingen

De C.P.N. tracht haar campagne voor de gemeenteraadsverkiezingen-1953 ten dele te financieren door de verkoop van zgn. verkiezingsaandelen. Ter gelegenheid van de Tweede Kamer-verkiezingen in 1952 boekte zij hiermede succes. De inschrijving voor 25.000 stuks ad f. 2.50 werd eind Februari j.l. opengesteld. Zo nodig kan in tien wekelijkse termijnen van een kwartje worden betaald. Iedere houder van een volgestort aandeel heeft "een unieke kans" op gratis vacantie in het buitenland. De propaganda voor deze zaak wekt de indruk, dat het lot de gelukkigen zal aanwijzen.

In de hoofdstad verscheen een verkiezingsbrochure "Amsterdam stad van vooruitgang". Met dit vlugschrift zal worden gecolporteerd. Een aantal vooraanstaande ingezetenen krijgt het gratis aangeboden, met verzoek zijn mening over de inhoud kenbaar te maken aan het districtbestuur van de C.P.N. te Amsterdam.

Pegasus

Gerben Wagenaar oefende op het Partijcongres van November j.l. vrij scherpe critiek op de leiding van Pegasus, die o.m. "een regelmatig verzet" tegen het uitgeven van theoretische literatuur zou hebben gepleegd. Sindsdien kon ook voor deze communistische uitgeverij een reorganisatie tegevoet worden gezien.

De Waarheid van 18 Maart gaf zogenaamd opening van zaken. Van Heffen en Gillieron werden van hun verantwoordelijkheid ontheven en vervangen door Jan van Seggelen. Eerstgenoemden hadden blijk gegeven "de politiek van de Partij niet op de "juiste wijze te begrijpen en consequent toe te passen. Deze "a-politieke opvatting demonstreerden zij ook door de slechte "verspreiding van Sowjet-literatuur en Sowjet-tijdschriften". Hen treft dus, ten overstaan van de buitenwacht, o.m. het verwijt de propaganda voor de Sowjet-Unie te hebben achtergesteld bij commerciële belangen. G.G. Geelhoed moest als ideologisch toezichthouder de niet malse reprimande slikken "geen werkelijk politieke contrôle" te hebben uitgeoefend. De zaak zal met spoed een "gezonde financiële basis" krijgen. De vraag rijst of een weldoener gevonden is, bereid tekorten aan te zuiveren en daarnevens om de een of andere reden uitbundiger propaganda voor de Russische zaak te financieren.

E.D.G.

In het kader van het communistische verzet tegen ratificatie van het E.D.G.-verdrag, zou een brochure op stapel staan, waarin bepaalde artikelen uit de Grondwet zullen worden getoetst aan de verdragsbepalingen van de Europese Defensiegemeenschap. Iedere "onbevooroordeelde lezer" zou langs deze weg kunnen constateren, dat ondertekening van bedoelde overeenkomst het einde van Nederland als soevereine staat betekent.

In de Maart-aflevering van "Politiek & Cultuur (8ste jaargang no.3) is een zodanige kritische parallel getrokken (blz.120 t/m 128). Dit is gebeurd door telkens naast aangehaalde artikelen van de Grondwet de tekst te plaatsen van artikelen van het E.D.G.-verdrag, waartussen op verschillende plaatsen het verband nogal gezocht lijkt. Wellicht is dit de reden, dat ook de samensteller zich van commentaar heeft onthouden, behoudens een summiere poging daartoe in de inleiding.

Watersnood

De agitatie in verband met de watersnood liep in aanzienlijke mate terug. De aandacht was voornamelijk gericht op de steun aan gedupeerden, die als ten ene male onvoldoende werd voorgesteld. Echter wordt tegelijkertijd stelling genomen tegen het zenden van kleding door het Rode Kruis aan Oost-Duitse vluchtelingen, die "rotte resten van het Hitler-bewind" heten. Deze gang van zaken noemt de communistische pers "verbijsterend" en "handreiking aan fascist".

Het Landelijk Comité voor Volkshulp doet pogingen kinderen uit gezinnen, die door de watersnood zijn getroffen, een vacatieverblijf te bezorgen in het buitenland. De Waarde doet het ten onrechte voorkomen alsof de "Volkshulp" een factor van betekenis is geworden. De feiten wijzen evenwel uit, dat zij niet doordringt buiten eigen kring.

Neven- en Mantelorganisaties

Pax Sovietica

Bij de agitatie tegen de ratificatie der EDG-verdragen wordt wel de voorhoede gevormd door de vredesbeweging.

De Nederlandse Vredesraad gaf kort geleden een zgn. documentatiebulletin uit, kennelijk in de eerste plaats bedoeld om de sprekers op de talrijke openbare vergaderingen materiaal te verschaffen waarop zij hun betoog kunnen baseren. Voorbereidingen werden getroffen om op grote schaal te colporteren met een speciaal EDG-nummer van het blad "Vrede", dat op 27 Maart a.s. zal verschijnen. Verwacht mag worden, dat de campagne haar hoogtepunt zal bereiken op het tijdstip, dat het betreffende wetsvoorstel bij het Nederlandse parlement in openbare behandeling zal komen.

Voordien moet worden getracht door persoonlijke bezoe-

VERTROUWELIJK

ken en het aanbieden van petitie's de leden der Staten-Generaal te bewegen hun stem aan de goedkeuring van de E.D.G. te onthouden. Ter stimulering van de activiteit wordt er op gewezen, dat afwijzing van het verdrag door het Nederlandse parlement het in werking treden van de Europese Defensie Gemeenschap kan verhinderen.

De Wereldvredesraad komt van 10-15 April a.s. te Boedapest bijeen om uit de zeer algemeen gehouden resoluties van het Weense vredescongres een program van actie te destilleren. Aan de nationale vredesraden werd verzocht op korte termijn kandidaten te stellen voor de in Boedapest te houden verkiezingen van de Wereldvredesraad. De Nederlandse vertegenwoordiger, Horsmeier, die vorig jaar "om gezondheidsredenen" bedankte als voorzitter van de Nederlandse Vredesraad, zal waarschijnlijk niet worden herkozen in dit internationale orgaan. Daarentegen zal Ds W.S.H. van Dalen wel gehandhaafd blijven.

De Vereniging "Verenigd Verzet 1940-1945" tracht in het kader van de anti-EDG-agitatie een eenheidsfront van verzetsstrijders te vormen. Ook in het verleden werden echter zonder merkbaar resultaat reeds pogingen van gelijke strekking ondernomen. Thans moet de voorgenomen herbewapening van West-Duitsland als uitgangspunt voor toenaderingspogingen dienen. Het, behoudens mogelijk uitstel, op 11 en 12 April a.s. in Amsterdam te houden tweede congres van "Verenigd Verzet 1940-1945" zal een gedeeltelijk openbaar karakter dragen. De leden werden opgewekt zoveel mogelijk andersdenkende verzetslieden over te halen aan dit congres deel te nemen.

De Internationale Vrouwendag

Omstreeks 8 Maart j.l. vonden ter gelegenheid van de Internationale Vrouwendag in verschillende gemeenten NVB-vergaderingen plaats. Deze jaarlijkse demonstratie stond in het teken van de strijd tegen de EDG, volgens hoofdbestuurster M.E. Lips-Odinot een "verfoeilijk monsterverdrag".

Een dergelijke, op direct-politieke eisen steunende actie ligt in feite niet in de lijn der gebruikelijke NVB-propaganda. Aan de vooravond van de behandeling van het verdrag in de nationale volksvertegenwoordigingen achten de stalinisten het blijkbaar nodig alle reserve-troepen (i.c. ANJV, Verenigd Verzet, N.V.B., Vredesbeweging etc.) voor het opvoeren van de "eenheid van actie" in te schakelen.

Bovengenoemde demonstraties verliepen voor de NVB, buiten haar schuld, teleurstellend. De twee belangrijkste gebeurtenissen van de laatste tijd, t.w. het congres (30 Januari - 1 Februari) en de herdenking van de 8e Maart, werden resp. door de watersnood en het overlijden van Stalin geheel naar het tweede plan geschoven. De vrouwenbeweging heeft in 1953 nog niet veel meevallers gehad.

De rechten van de vrouw

Tijdens een begin Januari 1953 gehouden zitting van de Raad der Internationale Democratische Vrouwen Federatie in Wenen werd een nieuwe actie ingeluid, met het bijeenroepen van een Wereldvrouwencongres in Juni e.k. te Kopenhagen. De vergadering van de Raad werd, blijkens een bericht in het Belgische communistische dagblad "De Rode Vaan", bijgewoond door gedelegeerden uit meer dan 50 landen.

In een oproep tot de "arbeidsters, boerinnen, huishoudsters en intellectuelen" wordt opgewekt tot strijd voor:
"de verovering van onze rechten"
"de bescherming van onze kinderen en gezinnen" en
"een vreedzame wereld".

Annie van Ommeren-Averink ondersteunde deze oproep met een artikel in "De Waarheid" van 28-2-1953. Het handelde over de ondergeschikte positie van de vrouw in de kapitalistische landen. In de Sowjet-Unie daarentegen zouden vrouwen en mannen volkomen gelijkberechtigd naast elkaar leven.

Een nadere precisering van de "rechten van de vrouw" werd vooralsnog ook door haar niet gegeven. Het schijnt de bedoeling de vrouwen - zoals hiervoren reeds t.a.v. het EDG-verdrag tot uiting kwam - intensiever in de politieke strijd te betrekken. Dit werd mede bevestigd door het verschijnen van een oproep van het Dagelijks Bestuur der CPN (De Waarheid 4-3-1953). Deze werd weliswaar opgesteld n.a.v. de Internationale Vrouwendag, doch de strekking ervan reikt veel verder. Gezegd wordt, dat de "reactie de onontwikkelde inzichten van vele vrouwen wil misbruiken om wantrouwen te zaaien tegen "voortgang en Socialisme". Het Dagelijks Bestuur beloofde, dat de partij in de komende maanden de eisen der vrouwen krachtig zal ondersteunen en door huisbezoek zal trachten hen te overtuigen van de juistheid der C.P.N.-politiek en de onmisbaarheid van "De Waarheid". Het Dagelijks Bestuur stelde de eis, dat de vrouwen zich nog sterker om de C.P.N. zouden scharen en deze door haar partij-lidmaatschap zouden versterken.

Winteractie van "Nederland-USSR" afgesloten

De leden- en abonnéwerfactie van de vereniging "Nederland-USSR", eind Augustus 1952 aangevangen, werd medio Maart afgesloten met een feestelijke vergadering in de hoofdstad. Alle anti-Sowjet-laster ten spijt waren 10.000 nieuwe leden en abonné's ingeschreven, zo werd medegedeeld. Zoals bekend werd in de zomer van 1952 tot taak gesteld voor de vereniging 10.000 leden en 6500 abonné's te winnen. Ter sluitingsvergadering in Amsterdam werden echter - althans volgens het verslag in "De Waarheid" - leden en abonné's niet afzonderlijk vermeld. Volstaan werd met het bekend maken van het gezamenlijke aantal. Hierdoor is het voorshands niet mogelijk de behaalde resultaten voor elk der beide categoriën te ver-

VERTROUWELIJK

melden. J.C. van de Muyzenberg, districtsvertegenwoordiger van de vereniging in Noord-Brabant, werd als de beste werker beloond met een reis naar de Sowjet-Unie. Een vrouwelijk lid kwam daarvoor door loting eveneens in aanmerking.

Theun de Vries, die als lid van de delegatie uit Nederland op 8 Maart j.l. naar Moskou was vertrokken om Stalin de laatste eer te bewijzen, trad een week later in de vorenvermelde bijeenkomst van "Nederland-USSR" als spreker op. Met het in acht nemen van een minuut stilte herdachten de vijftig beste werkers van deze vriendschapsvereniging het heengaan van de Russische partij- en staatsleider.

Internationale jeugd-activiteit

Van 5-8 Februari vond in Praag een council-meeting plaats van de Wereld-federatie van Democratische Jeugd (WFDY), waarvan de agendapunten reeds waren gepubliceerd in "De Waarheid" van 5-2-1953.

Op de eerste plaats werden de resultaten van het Congres der Volkeren voor de Vrede in genschouwd genomen, waaraan de overtuiging wordt ontleend, dat deze richtinggevend zullen zijn voor het actief optreden van de WFDY "in het belang van de vrede, de nationale onafhankelijkheid en een betere toekomst". Dezelfde leuze ligt ten grondslag aan de Internationale Conferentie van de Beweging ter verdediging van de rechten van de jeugd, die van 22-27 Maart a.s. te Wenen plaats vindt.

Voorts wordt reeds nu propaganda gemaakt voor het komende Wereldjeugdcongres (25 Juli a.s.) en voor het 4e Wereldjeugdfestival (2-16 Augustus e.k.), beide in Boekarest. Het is ongetwijfeld mede de bedoeling de jeugdige activisten met de belofte van een plezierreisje naar Roemenië aan te zetten tot grotere werkzaamheid voor het welslagen van de conferentie in Wenen.

Verder zal men eventueel niet-communistische jongeren, die argeloos tot in het "neutrale" voorportaal te Wenen worden gelokt, ook uitnodigen tot het betreden van de feestelijk versierde communistische binnenkamers in de Roemeense hoofdstad.

De Raad van de WFDY heeft intussen verklaard, dat men er bij de voorbereiding van de internationale conferentie ter verdediging van de rechten van de jeugd niet in geslaagd is belangrijke figuren uit de wetenschappelijke, letterkundige en sportwereld voor zich te winnen, en dat is nagelaten de beweging te koppelen aan de strijd voor de "vrede".

Agitatie onder militairen

Het is, gezien de werkzaamheid van de WFDY onder de jeugd, niet verwonderlijk, dat de oplossing van "vredesproblemen" vooral wordt gezocht in een aanval op de loyaliteit

van in militaire dienst vertoevende, uiteraard meest jeugdige personen. Tijdens de council-meeting in Praag werd daaraan bijzondere aandacht geschonken, alsmede aan zgn. "agressieve overeenkomsten", zoals het "General Vertrag".

Een besluit van de onlangs gehouden hoofdbestuursvergadering van het A.N.J.V. tot verbetering van het werk onder de militairen, is zeer waarschijnlijk geïnspireerd op de desbetreffende uitspraken van de W.F.D.V.

In elk district heeft het A.N.J.V. thans personen verantwoordelijk gesteld voor het zgn. "militaire werk", zodat in de naaste toekomst (ook) van deze zijde mogelijk een felle agitatie en propaganda tegen de West-Europese bewapening en de daarmee samenhangende verdragen te verwachten is. Zij zullen, waar zich telkens de mogelijkheden daartoe bieden of verwacht kunnen worden, naar de kringen der militairen, inzonderheid der dinstplichtigen, worden geleid.

HOOFDSTUK III - VAKBEWEGING

Ambtenaren-verbod.

Inleiding.

A. Het op 17-12-1951 wederom in werking stellen van het Ambtenaren-verbod (zie dzz. maandoverzicht No. 1 - 1952, blz. 3) heeft aanvankelijk verwarring en onrust teweeg gebracht in de B.N.O.P.-E.V.C.-kring. De leiders van de Bond van Nederlands Overheidspersoneel waren er beducht voor, dat deze maatregel een grote uittocht uit hun gelederen tot gevolg zou hebben, te meer waar het verbod toepasselijk werd verklaard op het Amsterdamse gemeentepersoneel. De positie van de E.V.C. in vele overheidsbedrijven dreigde ernstig te worden aangetast.

Reeds in het begin van 1952 bleek, dat het hoofdbestuur van de B.N.O.P. aan de gerezen moeilijkheden het hoofd wilde bieden o.m. door:

a) Bescherming van de leden.

De correspondentie wordt, om de leden tegen eventuele gevolgen van het lidmaatschap te beschermen, in blanco enveloppen verzonden. Het orgaan "De Overheidspost" wordt in het algemeen niet meer via de posten, doch zoveel mogelijk per bode bezorgd.

b) Vorming van zelfstandige bedrijfsafdelingen.

Omgeschakeld is op zelfstandigoptredende bedrijfsafdelingen. De bedrijfsinning van de contributie bij deze afdelingen wordt gaandeweg uitgebreid. In plaats van "De Overheidspost" ontvangen de leden van de bedrijfsafde-

lingen een eigen periodiek.

c) Oprichting van de Bond van Nederlands P.T.T.-personeel "Ons Belang".

Enige tijd na de uitvaardiging van het Ambtenaren-verbod werd melding gemaakt van de oprichting van een nieuwe vakorganisatie voor P.T.T.-personeel. Het initiatief hiertoe werd genomen door enkele personen, van wie bekend is, dat zij kort tevoren nog aangesloten waren bij de B.N.O.P.-E.V.C.. De nieuwe organisatie, die de naam kreeg van: Bond van Nederlands P.T.T.-personeel "Ons Belang", zou in de eerste plaats zijn gesticht om ongeorganiseerden op te vangen. Zij moest zich de eerste tijd beperken tot het doen van klein werk teneinde later, als duizenden de rijen versterkt zouden hebben, groter werk ter hand te nemen, vooral in samenwerking met de A.B.V.A.-N.V.V..

Relatie tot de B.N.O.P.-E.V.C..

Als enig doel werd gesteld te komen tot een hechte organisatie van P.T.T.-ers, waarin plaats is voor een ieder van elke politieke- of godsdienstige overtuiging. Reeds spoedig kon een nauwe relatie met de B.N.O.P.-E.V.C. worden waargenomen. Het werven van leden voor deze nieuwe vakvereniging wordt geleid vanuit het kantoor te Amsterdam van het E.V.C.-Verbandsbestuur, dat ook invloed uitoefent op de te kiezen bestuurders.

Enige opmerkingen.

De oprichting van deze organisatie past in het streven der communisten naar eenheid. Hun hier gevolgde methode heeft er reeds toe geleid, dat 600 à 700 P.T.T.-ers als lid tot "Ons Belang" zijn toegetreden. Het merendeel van deze lieden is er van overtuigd met een bonafide, neutrale vakorganisatie te maken te hebben. Door het heffen van een minimale contributie van f. 0.25 per week hoopt het bestuur ook die personen aan te trekken, die veelal om financiële redenen ongeorganiseerd leven. Met grote handigheid stellen de leiders der nieuwe organisatie zich achter de algemeen onder het P.T.T.-personeel levende wensen en eisen. Meerdere keren bleek de ingenomenheid van de E.V.C. met de hier gevolgde tactiek; enkele prominente E.V.C.-ers, c.q. C.P.N.-ers werden evenwel gewaarschuwd, dat zij in de nieuwe organisatie op de achtergrond moeten blijven.

Dezerzijds kan worden opgemerkt, dat de B.N.O.P.-E.V.C. in het verleden is achtergebleven bij het organiseren van het P.T.T.-personeel. Het is de E.V.C.-bestuurders bekend, dat de invloed van de B.N.O.P. in deze tak van Overheidspersoneel zeer gering was. Men steunt deswege "Ons Belang", waarmee men het gehele P.T.T.-personeel hoopt te bereiken.

Zulks zal waarschijnlijk ten koste gaan van eventuele ledenwinst van eigen organisatie. In verband hiermede moet het niet onmogelijk worden geacht, dat in de naaste toekomst - eveneens onder E.V.C.-leiding - nieuwe, zgn. neutrale organisaties zullen worden opgericht, vooral in die Overheidsbedrijven, waar de invloed van de EVC niet bijster groot is, t.w. Belastingen en Spoor- en Tramwegen.

Gewijzigde houding t.a.v. het Ambtenaren-verbod.

Sedert einde Juli 1952 is de houding van de B.N.O.P.-E.V.C. ten aanzien van het Ambtenaren-verbod gewijzigd. De aanvankelijke beduchtheid is grotendeels verdwenen. Het Ambtenarenverbod, zo beweert men thans in die kring, heeft geen ander doel "dan de weg te effenen voor verdere verslechtingen." Het beoogt niet alleen af te rekenen met de B.N.O.P. als belangrijkste obstakel voor de uitvoering der regeringsplannen, maar met alle strijdbare ambtenaren. Intussen wordt van de B.N.O.P.-leden verlangd, dat zij zullen ijveren opnieuw zitting te krijgen in de organen van Georganiseerd Overleg. Er mag, gelet op deze aspiraties, niet uit het oog worden verloren, dat de Bond van Nederlands Overheids Personeel in Amsterdam nog altijd een vrij grote invloed heeft op het personeel van verschillende gemeentediensten. Bij het Gemeentelijk Vervoerbedrijf b.v. is 20 à 25 % van de werknemers nog steeds aangesloten of minstens politiek georiënteerd op B.N.O.P.-E.V.C. en/of C.P.N.

Op 25, 26 en 27 April a.s. zal het derde B.N.O.P.-congres te Amsterdam plaats vinden, waar stellig het her-activeren van de leden in het brandpunt der discussies zal komen te staan.

B. Actie tegen het Schuman-plan.

Naar aanleiding van de installatie op 10 Augustus 1952 van de "Hoge Autoriteit", der Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, verscheen in het E.V.C.-periodiek "Werkend Nederland" een artikel tegen het plan-Schuman. Daarin wordt bij herhaling de bevoegdheid van het hoge gezagsorgaan gegispit, dat aan de kolen- en staalbedrijven van de bij dit plan aangesloten landen, waaronder Nederland, zijn besluiten bindend kan opleggen. Aan "De Schakel", kaderblad van de bij het N.V.V. aangesloten "Algemene Nederlandse Metaal Bedrijfsbond" ontleent "Werkend Nederland" de uitspraak, dat "De Nederlandse mijnen en onze staalfabrieken onderdaan zijn geworden van een nieuwe Regering".

Mede op grond hiervan wordt in het E.V.C.-artikel betoogd, dat het plan-Schuman en de uitvoering daarvan ten krachtigste bestreden moeten worden.

Het Secretariaat van het E.V.C.-Verbandsbestuur probeerde met deze publicatie de leden te stimuleren "de een-

VERTROUWELIJK

heid in de bedrijven tot stand te brengen".

De geringe invloed van de E.V.C. in de mijnen, is bekend. Derhalve was de E.V.C.-bedrijfsbond "De Metaal" de aangewezen organisatie voor het inleiden van een actie tegen de uitvoering van de E.G.K.S. In het najaar van 1952 opperde "De Metaal" plannen tot vorming van actiecomité's op brede basis. Met behulp daarvan dienden zorgvuldige acties te worden voorbereid. In het voorjaar van 1953 zouden dientengevolge grote proteststakingen bepaalde metaalbedrijven moeten lamleggen. Niet-politieke aanleidingen tot de voorgenomen stakingen behoorden te worden gezocht in de komende huurverhoging, de inwerking-treding van de Wet op de Publiekrechtelijke Bedrijfs Organisatie, de instelling van Ondernemingsraden en de doorvoering van de werkclassificatie, met daaraan gekoppeld een eis van 10% loonsverhoging. Ook nu weer zou de E.V.C. hebben te pogen met anders- of ongeorganiseerden in het algemeen en met N.V.V.-ers in het bijzonder contact op te nemen.

De t.a.v. het vorenstaande verkregen gegevens duiden echter tot heden op generlei succes.

In enkele metaalbedrijven is de E.V.C. er in geslaagd bedrijfsbesturen samen te stellen, maar van enige toenemende invloed dezer organen op anders- of niet georganiseerde arbeiders kon tot dusverre niets blijken.

Onlangs in enkele bedrijven te Amsterdam gehouden kernverkiezingen vertoonden een gunstiger beeld voor de E.V.C. Zo is deze vakcentrale in de 29 leden tellende kern bij de N.D.S.M. vertegenwoordigd met 14 leden. Onder de resp. 10 en 42 leden tellende kernen bij de A.D.M. en bij Werkspoor zijn 6 en 15 E.V.C.-leden.

Nu "De Metaal"-E.V.C. weinig vat in de bedrijven heeft kunnen krijgen, wordt de activiteit langs andere banen opnieuw verhoogd. De laatste tijd werd de nodige bedrijvigheid waargenomen in de - naar het heet - "neutrale" Commissie van Isoleerders, die een betere C.A.O. voor alle isoleerders nastreeft. Het hoofdbestuur van "De Metaal" heeft deze commissie alle steun toegezegd. Een Landelijk Comité van Isoleerders werd reeds in 1946 gevormd, echter zonder resultaten als gevolg van de E.V.C.-bemoeienis met deze organisatie. Het algemeen vertrouwen van de isoleerders kon niet worden verworven. De huidige Commissie wordt verondersteld niet in de plaats te treden van de vakorganisaties, maar beoogt deze aan het werk te zetten ter verkrijging van een betere C.A.O. voor de isoleerders.

Uit een verslag van de op 21 Februari j.l. in Amsterdam gehouden Bondsraadsvergadering van "De Metaal", opgenomen in het veertiendaags orgaan "De Werker in de Metaalnijverheid" (23-2-53), blijkt, hoezeer de eind Juni aflopende C.A.O. voor de metaalnijverheid in het middelpunt der belangstelling staat. De nieuwe voorzitter A.N. van den Broek, hield in

bedeelde vergadering een inleiding over de wijze, waarop de metaalarbeiders strijd hebben te voeren ter verkrijging van een betere C.A.O.. Hij entameerde een campagne voor 10% loonsverhoging en stelde voor te protesteren tegen invoering van de werkclassificatie en van de Ondernemingsraden. In de eerste plaats moest daaraan de eis der leden van de A.N.M.B. (N.V.V.) voor opheffing van de 5 % consumptiebeperking verbonden worden.

De voormelde Bondsraadsvergadering heeft de samenstelling van het nieuwe dagelijkse bestuur van "De Metaal" bekrachtigd. H.J. Meyers, voorzitter en H.J. Nooter, Secretaris, traden als zodanig af. De penningmeester N. Hillebrand bleef gehandhaafd. Het nieuwe dagelijkse bestuur is thans samengesteld uit A.N. van den Broek (9-6-1914), voorzitter, J. Bussink (13-8-1922), secretaris, en N. Hillebrand (18-1-1909), penningmeester.

HOOFDSTUK IV - ANDERE STROMINGEN

De Socialistische Unie

De Socialistische Unie heeft opgehouden te bestaan als politieke partij. In een publicatie in de "Nieuwe Wereld" van 28 Februari 1953 wordt o.m. gezegd: dat de Socialistische Unie als consequentie van het besluit van het Centraal Bestuur om afstand te doen van de partijstatus niet aan de verkiezingen zal deelnemen.

Zij is thans opengesteld ook voor leden, die elders politiek georganiseerd zijn. De "Nieuwe Wereld" is van partijorgaan een blad ter discussie en voorlichting geworden. De thans als genootschap optredende "Socialistische Unie" zal zich er van onthouden haar leden een advies t.a.v. de verkiezingen te geven.

Twee van de negen leden van het Centraal Bestuur, met name Ir P. Schut uit Amersfoort en Mevr. H. Meijers-Kehrer uit Bussum, hebben voor het lidmaatschap van de "Socialistische Unie" bedankt daar zij zich bij het besluit van het Centraal Bestuur niet wilden neerleggen.

Carlos Pronk, de voorzitter van de "Socialistische Unie" is na een reis van enige maanden door de landen van het Verre Oosten, weer in Nederland teruggekeerd; hij zal in het gehele land lezingen gaan houden over de tijdens zijn reis opgedane indrukken van het ontwakende Oosten.

Pronk blijft ook actief in de Beweging voor Morele Herbewapening; hij vervulde een spreekbeurt op een medio Februari door deze beweging te Rotterdam belegde bijeenkomst.

In een op 15 Maart aldaar gehouden, slechts door dertien personen bijgewoonde openbare vergadering van de

Socialistische Unie erkende Pronk, dat de Unie als partij had gefaald. De oorzaak van dit falen was naar zijn mening gelegen in het feit, dat onder de huidige verhoudingen nog geen enkele partij in staat was geweest het ware socialisme in klare begrippen vorm en inhoud te geven. Pronk bracht verder nog naar voren dat zijns inziens elke socialist de stellingen van de Morele Herbewapening kon onderschrijven.

HOOFDSTUK V - INDONESIË

De P.I. is bedrijvig.

De "Perhimpunan Indonesia", die in verband met de uitwijzing van haar voorzitter Sunito haar populariteit enigermate verspeeld heeft, zoals een bestuurslid zich uitdrukte, tracht deze te herwinnen o.a. door het vormen van een sportafdeling in samenwerking met andere Indonesische verenigingen. De opbrengst van te houden wedstrijden zou worden gestort in een fonds, ten behoeve van in nood verkerende Indonesiërs.

In het comité "Watersnood Slachtoffers in Indonesië" werd besloten de "Panitera Peladjar dan Pemuda Indonesia" geen zitting te doen nemen, "omdat deze vereniging onder de studenten wordt gedoodverfd als communistisch".

De uitwijzing van de twee communistische voormannen is aan de Indonesische studenten in Nederland dus niet ongemerkt voorbijgegaan.

In afwijking met de "Panitera", die de laatste weken weinig van zich deed horen, is het bestuur der P.I. nog steeds actief. Ter reorganisatie van deze vereniging vond een aantal bestuursvergaderingen ten huize van verschillende leden plaats.

Ook tracht zij verloren terrein te heroveren, door het verstevigen van haar contacten met andere Indonesische verenigingen. Een soort van "zuivering" staat op stapel, waarbij een vijftal leden, hoofdzakelijk in verband met gebrek aan activiteit, zal worden geroveerd.

In Maart wordt in Amsterdam het jaarlijkse congres van de "Perhimpunan Indonesia" op bescheiden schaal gehouden, ditmaal in huiselijke kring en uitsluitend voor genodigden.

Als voorzitter der P.I. (opvolger van de uitgewezen Rd. Mas Sunito) is Slamet Sukotjo opgetreden.

Volgens een verslag, uitgebracht op een bijeenkomst van studenten, gebundeld in de "Politiek Sociale Faculteit Vereniging" te Amsterdam, zou de Minister van Justitie in een door deze studenten aangevraagde audiëntie, het standpunt hebben ingenomen, dat het lidmaatschap van de D.S.O. "Pericles" of van de "Azië-Werkgroep" dezer vereniging, voor vreemdelingen onaanvaardbaar is.

VERTROUWELIJK

China.

De op de Volksrepubliek China georiënteerde Chinezen voeren hun propaganda onverminderd. Bevestigd werd wederom, dat een gedeelte van het materiaal door Chinese schepelingen te Amsterdam en Rotterdam wordt binnengebracht. Deze zouden bedoelde lectuur in Singapore ontvangen. De zgn. Chinese "kerngroep" is door gebrek aan tijd van de leider, die binnenkort zijn ingenieursexamen moet afleggen, in de afgelopen maand minder actief geweest.

Amboanezen.

Het voornaamste feit in Ambonnesse kringen in Nederland was de spreekbeurt van Mevr. S.L. Lokollo-van Heyningen, die zij onder auspiciën van de Stichting "Door de Eeuwen Trouw" in Den Haag vervulde.

Zij heeft plannen meer eenheid te brengen onder de hier verblijvende Amboanezen. Zij zal de diverse woonoorden bezoeken.

Ook de B.P.R.M.S. trachtte, nog steeds tevergeefs door niet of onvoldoende verschijnen van aanhangers der C.R.A.M.S., de onderlinge verschillpunten tussen beide groeperingen door overleg te doen verdwijnen. Verder werd op een te 's-Gravenhage gehouden algemene ledenvergadering een nieuw B.P.R.M.S.-hoofdbestuur gekozen.

Van verschillende zijden binnengekomen berichten, als zou op 25 Maart a.s. te Den Haag wederom een algemene samenkomst van Amboanezen plaats vinden, werden later tegengesproken. Bedoelde samenkomst, welke ditmaal van de C.R.A.M.S. zou uitgaan, heet te zijn afgelast. Het verdient aanbeveling terzake diligent te blijven.

Internationale bijeenkomsten.

Op het begin Maart te Brussel gehouden, door de I.U.S. georganiseerde studenten-schaaktournooi, was ook de "Persatuan Peladjar Indonesia" met vier deelnemers uitgenodigd. Verleidelijk was het aanbod, dat voor kost en inwoning door de organisatoren zou worden zorg gedragen.

Door deze aangewezen inwoning kan de deelnemer dus ook buiten de wedstrijden in een, met de I.U.S. sympathiserende sfeer, worden opgevangen.

Uit Indonesië is een delegatie bestaande uit acht personen vertrokken ter bijwoning van de op 22 Maart 1953 te Wenen begonnene conferentie over de Rechten der Jeugd.

Ook de "Panitera Peladjar dan Pemuda Indonesia" trof voorbereidingen om daarheen een delegatie af te vaardigen.

25-3-1953

Bedrijf	Aanleiding	Inmenging Vakbonden	Resultaat	
Coöp. Melkprcd.-fabr. "De Omme-landen" te Groningen.	De directie hield zich niet aan de CAO.	De staking werd uitgeroepen door de ANAB-NVV. De BLZ trachtte zich tevergeefs in het conflict te mengen.	Staking duurt voort.	1
Glazenwassers & Schoonmaakbedr. H.G. TETWIS te Amsterdam.	Ontslag van een van de personeelsleden.	Geen inmenging.	Geen resultaat.	2
Edy-emaillefabr. te Dieren.	Invoering Bedeaux-systeem.	"De Metaal"-EVC stookte. Uniebonden bemiddelden.	De invoering van het Bedeaux-stelsel werd 14 dagen opgeschort. Gedurende die tijd werd het oude basisloon gegarandeerd.	3
Aannemersbedrijf Berg & Bijlsma te Den Haag, werk uitvoerende te Weesp.	Ontslag van 2 arbeiders.	Uniebonden bemiddelden.	Het 2-tal arbeiders werd opnieuw in dienst genomen.	4
Straatmakers te Rotterdam.	Stakers eisten verbetering in de straatmakerstarieven.	De ABWB-EVC en de bedr.-org. "Bouwvak v/h OVB gaven leiding aan het conflict.	Geen resultaat.	5

Scheepswerf Fa.
E.J.SMIT & Zoon
te Westerbroek

Geschil over het
tijdstip van uitbe-
taling van het loon.

Geen in-
menging.

Het College van
Rijksbemiddelaars
zal een beslissing
nemen.

6

DUW-object te
Odoorn.

Arbeiders eisten
verhoging van hun
uurloon.

BLZ-EVC
trachtte te
bemiddelen.

Eis werd ingewil-
ligd.

7

